

నాకీ జీవితం చాలు

“అమ్మా! నేనిది సహించలేనమ్మా!... నేనిప్పుడే వెళుతున్నాను... వెండ్లి ఎలా అవుతుందో చూస్తాను. ఈ వివాహం జరగటానికి వీల్లేదు!” రాజశేఖరం ఆవేశంగా అన్నాడు.

తల్లి దగ్గరకు వస్తూ అన్నది. “రాజా! పెద్దదాన్ని చెబుతున్నాను విను... ఎవరి పాపాన వాళ్ళే పోతారు.... మనం మధ్యలో కల్పించుకుని భారతి జీవితాన్ని ఎందుకు నాశనం చేయాలి?... వద్దు నాయనా! నేను చెబుతున్నాను విను!”

“భారతి జీవితం నాశనం అంటున్నావ్! ఒక్కవైపు శేషగిరి జీవితం అలా నాశనం అవుతుంటే నేనెలా చూస్తూ పూరుకోగలను?... రేపు వివాహం అయిన తరువాతయినా తెలియకపోదు... మిత్రుడివి నీవే యిలా మోసం చేశావే తెలిసీ దాచిపెట్టావే అని మొఖాన పట్టుకు అడిగితే నేనేం చెప్పేది? అటు నా మిత్రుడిని మోసం చేస్తూ నా ఆత్మను నేను వంచించుకోలేను!...” ఒక్క క్షణం ఆగాడు.

తల్లి మొఖంలోకి దీక్షగా చూస్తూ “లాభంలే దమ్మా! వాడి తెలివితేటలు వాడిని యూనివర్సిటీలో ఫస్టుగా నిలబెట్టినయి... వాడి అందం చుక్కల్లో చంద్రుణ్ణి గుర్తుకు తెస్తుందమ్మా... వాడు... త్వరలో అమెరికా వెళ్ళబోతున్నాడు... వచ్చి ఎక్కడో ప్రాసెసరు అవ్వగలడు... అటువంటివాడి జీవితం ఇలా నాశనం చేయటం... వాడి ఆశలను మొగ్గలోనే త్రుంచివేయటం... వాడి కోరికలన్నీ గగన కుసుమాలు చేయటం నేను సహించలేను... నేను చూడలేను!” తల విదిలించాడు.

“రాజా!” గంభీరంగా అన్నది. “శేషగిరి నీ మిత్రుడవువచ్చు. భారతి నా అన్నయ్య కూతురని గుర్తించుకో... భారతి వివాహం నీవు ఆవలానికి వీల్లేదు. ఆపలేవు... అది జరిగితిరా!”

రాజశేఖరం ముందుకు వచ్చి, పిడికిలి దిగించి తల్లి మొఖంలోకి భయంకరంగా చూస్తూ, “ఆ నీ అన్నయ్య కూతురు భారతి నే నీ కోడలిగా చేసుకోవటానికి ఎందుకు తిరస్కరించావో మరి?... చెప్పి అమ్మా చెప్పి... ఆనాడు నీ అన్నయ్య వచ్చి కాలి వేళ్ళా వదుతూ బ్రతిమాలినప్పుడు కటిక గుండెతో ‘వీల్లేదు’ అనే మాటతప్ప ఆరో జిల్లా మరో మాట నీనోటినుండి రాలేదే... ఈనాడు నీ అన్నయ్యమీద, నీ అన్నయ్య

కూతురు భారతిమీద అంత ప్రేమ, అంత జాలి ఎలా వచ్చింది?” అన్నాడు రాజశేఖరం.

ఆమె మొఖం తెల్లబడిపోయింది. రెండు చేతుల్లోనూ మొఖాన్ని దాచుకుని వలవలలాడింది... రాజశేఖరం ఒక్క క్షణం ఆగాడు, “అవునమ్మా భారతిని నీ కోడలిగా పూహించుకోలేకపోయావ్!... ఫిట్స్ వచ్చే భారతిని నీ రాజశేఖరం ప్రక్కన భార్యగా నిలబెట్టుకోలేకపోయావ్!... అవునా?... కానీ, ఈనాడు ఆ భారతే... ఆ ఫిట్స్ తో బాధపడే భారతే నా మిత్రుడు శేషగిరికి భార్యగా వెళుతున్నప్పుడు నీవు నిమ్మకు నీరెత్తినట్టేలా పుండగలుగుతున్నావ్?... వాడిని ఆ భయంకర నరక కూపంలో పడకుండా చూడబోతున్న నన్ను ఎందుకు వారిస్తావ్?... నీది గుండె కాదు...

నీది...నీది...” ఆవేశం ఆపుకోలేకపోయాడు! విసురుగా బల్లమీద పెట్టివున్న హ్యాండ్ బ్యాగ్ ను తీసుకున్నాడు. వడివడిగా రోడ్డుమీదకు నడిచాడు.

‘రాజా!...’
‘.....’

“నాయనా!.... రాజా!....”

** * * * * * * * * *

“మావయ్యా!”

చేతిలోని నంచినీ వార్నిషున్న మంచం మీద పడేసి హాల్లోకి నడిచాడు. ఇరవై నాలుగు గంటలలో జరగబోయే ఒక పవిత్ర కార్యం ఆగిపోయేందుకుగాను హువిన్ను వేయటానికి హాల్లో కాలుపెట్టాడు.

“మావయ్యా!”

అప్పుడే హోల్లోకి వచ్చిన అరవయ్యేళ్ల వృద్ధుని చూస్తూనే, “శుభలేఖ పంపకుండానే ఎలా వచ్చానా అని విభ్రాంతి చెందుతున్నావా మావయ్యా! నిజం చెప్ప!... భారతికి ఫిట్టు వస్తున్నాయని శేషగిరికి ముందుగా చెప్పావా? ... చెప్ప మావయ్యా... అది కనుక్కునేందుకే వచ్చాను... చెప్ప!”

ఆ వృద్ధుని మొఖం రాజశేఖరం ఆకారం చూస్తూ నల్లబడిపోయింది. కళ్ళు గుంటలు పడిపోయినాయి. మొఖంలో కాంతి క్షీణించిపోయింది. విగ్రహంలా నిలబడిపోయాడు.

“లేదు...!” అంతకుమించి నోరు వెగలేదు.

“అయితే ఈ వివాహం జరగటానికి వీల్లేదు!... జరగటానికి వీల్లేదు మావయ్యా!”

ఫిట్ వచ్చే భారతిని అతడికి అంటగట్టి, అతడిని వరిస్థితుల అడకతైలలో యిరికించి, అత్యున్నత పోషానాల వెక్కవలపిన అతని డీవితాన్ని దిగులుతో వేదనతో క్షీణింపచేయవద్దు.... అతడిని నాశనం చేయవద్దు!”

“రాజా!... కూర్చో నాయినా!.. నేను చెప్పేది సావకాశంగా విను!”

“ఇందులో చెప్పించుకోవలసింది, వినవల్సింది ఏవీ లేదు మావయ్యా! శేషగిరి నాశనం అవ్వటం నేను చూడలేను... అందుకే నాయీ బాదంతా... ఈ వివాహం

జరగటానికి వీల్లేదు... వాళ్ళు వచ్చారా!... వచ్చి వుంటారనే అనుకుంటాను.. అందుకనే ఇక్కడికి ముందు వచ్చాను.. వాళ్ళ వూరు

దగ్గరయినట్లయితే ముందు అక్కడికే వెళ్లేవాడినే!”

రంగనాథం, రాజశేఖరం మీద చేయి వేశారు. రాజశేఖరం ఒక్కసారి నలనెపులా చూచి వులిక్కిపడ్డాడు. తెరిచివున్న తలుపులను కప్పేస్తూ వివాహానికి వచ్చిన బంధువులంతా వోళ్లు తెరుచుకొని లోపలికి చూస్తున్నారు ఎంతగా.

క్షణం రాజశేఖరం తనను తాను చూసుకొని సిగ్గుపడిపోయాడు. తరువాత కర్తవ్యం గుర్తుకువచ్చింది-

“ఈ వివాహం జరిగితిరటానికి వీల్లేదు!”

“నాయినా! రాజా! యీలారా! కూర్చో!”

ఆయన కంఠం గద్దదికమయింది. “చూస్తూ చూస్తూ, అత్యున్నతస్థాయి నందుకోవాల్సిన అతడిని ఈ వుచ్చుతో ఎలా బందించగలుగుతున్నావ్ మావయ్యా!... నేను భరించలేకుండా వున్నాను... నేను పూటాం చలేకపోతున్నాను!”

“నాన్నా! రాజశేఖరం....వృద్ధుడైన అరవయ్యేళ్ల నీ మావయ్య బ్రతిమలాడుతున్నాడురా!...కూర్చో చెప్పేది సావకాశంగా విను!”

రాజశేఖరం చటుక్కున కూర్చున్నాడు. దిగుసుకు కూర్చున్నాడు.

రంగనాథం గారు మూగినజనాన్ని చూస్తూ, “వెళ్ళండి....మీవస్తు మీరు చూసుకోండి!” అన్నారు ఎసురుగా, ఎసుగ్గా.

“నాయినా! రాజశేఖరం!.....ఈ ముసలివాడి వేదన నీవుకాస్త అర్థం చేసుకుంటావు కదూ?....నాకు అరవయ్యేళ్లు నిండాయి....నా కూతురు....నా కూతురు వెండ్లి కావాల్సిన భారతి కొద్దిరోజుల్లో ఇరవై అయిదో సంవత్సరంలో కాలుపెట్టబోతున్నదిరా.... దానిలోని లోపం నాకు తెలుసు, నీకు తెలుసు, మీ అమ్మకు తెలుసు, మన బంధువులకు తెలుసు....ఆ కారణంతోనే ఒకనాడు భారతిని మీ అమ్మ కోడలిగా స్వీకరించలేక పోయింది....ఇవన్నీ ఏదో ముసలివాడు మభ్యపెట్టటానికి చెబుతున్నాడనుకునేవ్!....సావకాశంగా విను నాయనా!.....నేను భారతిని చూపించని డాక్టర్లు లేరు....అంతేకాదు - కొందరు అదొక గోలన్నారు. కొందరు మరేదో

అన్నారు. కొందరు పూజలు చేయాలన్నారు, కొందరు మరేదో చేయాలన్నారు....నే నందరిమూలకూ విలువయ్యి దబ్బుకుగూడా లెక్క చేయకుండా అన్నీ చేశాను - కాని ఫలితం లేకపోయింది!”

ఆయన ఒక్కక్షణం ఆగారు. ముడతలుపడ్డ నుడుటిమీదగా జారుతున్న చములు బిందువులను తుడుచుకున్నారు.

“.....నెల రోజుల కంటే ఒకరి సలహా మీద, మద్రాసులో - విదేశాల్లో చదివి వచ్చిన ఒక డాక్టరుకు భారతిని చూపటం తటస్థం చింది....ఆయన పరీక్షించారు....

ఒకరోజు గాదు, పదిరోజులు....ఒకసారి గాదు పదిసార్లు....అందునా ఒకసారి అది పరిగ్గా ఫిట్ వచ్చిన సమయంలో....అంతా పరీక్షించి దానికి మరో పద్ధతి లేదన్నారు. ఏవాహం చేస్తే నేగాని తగ్గదన్నారు!

....ఆయన మాటలను నమ్మాను....ఆ పరి ఆశగా ఆయన మాటల్లో విలువవుంది ముందుకు సిద్ధపడ్డాను....ఇక అప్పుడు నిన్నే అల్లుడుగా ఎందుకు నిర్ణయించకోలేదని నీవడ గవచ్చు!....ఒక డాక్టర్ సలహామీద నా చెల్లెలు దీనికి అంగీకరిస్తుందని నేనాశించలేదు....నా చెల్లెలు తత్వం నాకు తెలుసు....బురదలో అడుగు వేయమన్నా నిష్ఫలంబాయేమోనని భయపడేరకం - అందుకే పరాయి సంబంధం వెతుక్కోవలసి వచ్చింది....ఇక నిన్ను పిలవకుండా, నీకు తెలియకుండా ఈ వివాహం జరుపుదామని నేను కల్లోగూడా అనుకోలేదు.... నేను నీకు శుభలేఖ పంపాను....అది ఎందుకు అందలేదో నాకూ అర్థం కావటంలేదు!”

ఆయన చెప్పటం పూర్తయినట్లుగా ఆగారు. రాజశేఖరం ఏదో అనబోయాడు గాని, ఆయన అతడిని వారిస్తూ, “ఈ ఒక్క మాట వినరా నాన్నా! నేను నిజం దాచ

నాకీ జీవితం చాలు

కుండా చెప్పాను!....ఇక నీవు ఏం చేసినా ఆవేశక్తి నాలోలేదు....నీ యిష్టం....అరవ య్యేళ్ల పుట్టిన జీవితం నీ చేతుల్లో వున్నది!” అన్నారు ఆవేశంగా.

ఆయన మాటలకు రాజశేఖరం హృదయం ద్రవించింది. తలెత్తి ఆయన కళ్లలోకి చూడ లేక పోయాడు. ఆయన వేదన నుండి దూరంగా తప్పుకోలేకపోయాడు. ఆయన బాధ అతడిని సలిపేసింది....

“....కానీ....కాని శేషగిరి?”
“మావయ్యా!.....” అదే అనబోయాడు.

“నాయనా రాజశేఖరం....నా పని అయి పోయింది....నా శక్తి క్షీణించిపోయింది....ఇక నీకు నేనే సమాధానమూ చెప్పలేను.... పక్క గదిలో భారతి వున్నది.... అదే నీకు చెప్పగలగాలి.... వెళ్లునాయినా!” అన్నారు. అంటూనే రెండు చేతుల్లోనూ మొఖం దాచుకున్నారు.

రాజశేఖరం హృదయం ఆ దృశ్యానికి కదలిపోయింది.

“ప్రీ! నేను మానవత్వం కోల్పోతున్నాను!” అనుకున్నాడు, బాధగా మూలిగాడు.

అక్కడ వుండలేకపోయాడు. తప్పటడుగులతో గదిలో కాలు పెట్టాడు. ఇరవై నాలుగు సంవత్సరాలు తన సర్వస్వంలా మెలిగిన భారతి గదిలో తలవంచుకు కాలు పెట్టాడు. ఆమె

హృదయంలో రేగుతున్న మంటలను చూచేందుకు అక్కడ కరుడుగట్టిన హృదయంతో కాలు పెట్టాడు. ఆమె కనులు వర్షిస్తుంటే తను నిలదొక్కుకు చూడాలి....పగిలిపోయే

ఆమె హృదయాన్ని నిబ్బరంతో పరిశీలించాలి....కాని....ఎందుకు?...తన శేషగిరికోసరం....అమెరికా వెళ్ళబోయే తన శేషగిరికోసరం!....ఆనంద దీపాల వెలుగుతో విరజిమ్మవలసిన అతడి జీవితం కోసరం!

ఒక మూలగా నిలబడి వున్నది భారతి!

గుంపత్సరంకితం ఎలా వున్నదో గుర్తుకు తెచ్చుకోవల్సిన అవసరం కలిగేలా ఈనాడు లేదు. కాని ఆమె కను రెప్పలకింద ఆనాడు లేని సల్లటి చారలు ఈనాడు వున్నాయి.... ఆమె తల కట్టులో ఆనాడులేని పేలవత్వం ఈనాడు వున్నది....

“భారతి!”
“బావా!” ఆనాటి గొంతులోని మృదుత్వం గూడా ఈనాడు లేదనిపించింది.

“నన్నర్థం చేసుకో భారతి!....నేను తప్పు చేస్తున్నా నంటావా?....నా ప్రవర్తన ఏవ్యాకరంగా వున్నదా?”

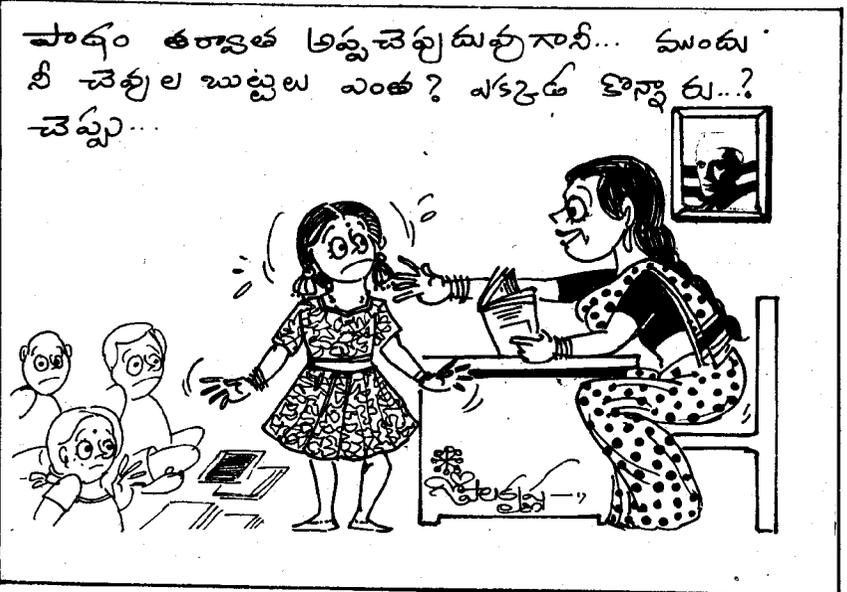
“ఎవరనగలరు బావా ఆమాట!....మేం చేస్తున్నది తప్పే, కాదనను....దాని కంతటికీ కారణం నేను....నా జీవితం....నాలో ఇంకా జీవించాలనే వున్న జలియమైన కోరిక....నేనే నీ మిత్రుడి ఆనందాన్ని, అధిక్యాన్ని సమాధి చేసి, అనంతప్రతితో, వేదనతోకూడిన జీవితంలోకి త్రోసి వేయవచ్చు....నేను కాదనను.... నేనేకాదు ఎవరూ కాదనరు....నీవన్నది నిజం! నీమాట నిజం!” ఆమె బాధతో, కసితో పెదిమలు కొరుక్కుంది.

రాజశేఖరం అడుగు ముందుకు వేశాడు. “మేము అత్యున్నత సోపానా లెక్క వలసిన ఒక వ్యక్తిమీదే ప్రయోగంలాంటిదే చేస్తున్నాం... అతడి జీవితంతో ఆలలాడుతున్నాం... అతడి ఆనందాన్ని, సుఖాన్ని లాటరీ పెట్టాం... నిజం బావా...! నిజం! ఒప్పుకున్నాను... నేను కాదనను... ఎవరూ కాదనరు... ఇంకా ఇంకా...” ఆమె ఆవేశంతో తల విదిలించింది.

ఆమె ముఖాన ఉదయం పెట్టిన కల్యాణం బొట్టు అతని గుండెలమీద కత్తిలా పొడుచుకుంది... అతడు చచ్చిపోయాడు! చలుక్కున వెనక్కు తిరిగాడు!

భారతి అతడు ఉరిక్కివడేలా అతడి చేయి పట్టుకొంది. ఆమె చేతిలో, అతడిచేయి వలిగిపోయింది. విరిగిపోయింది.

“ఈ క్షణంలో - కల్యాణపు బొట్టుతో, కాళ్లకు సారాజీతో, మాతన వస్త్రాలతో నీకు వాగ్దానం చేస్తున్నాను బావా... ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను... మీ మిత్రుడి ఆనందాన్ని, భావి జీవితపు అధిక్యాన్ని నేను హరించుటమే కనుక నిజమయితే - ఈ భారతి జీవించటం నిజం కాదు! ఇది నా మాట!... నా హృదయం చెప్పిన మాట! నా మనస్సంతా ఆవరించిన మాట!”

“భారతి !” పిచ్చిగా అరిచాడు... ఆమె మాటలకు తల్లడిల్లిపోయి ఏడ్చాడు రాజశేఖరం !

వేయబోతున్న అడుగులను భారతి మాటలే తాళ్లయి బంధించినయ్యే.

“ఒక్క కోరిక ! చిన్న కోరిక ! కాదనకు బావా ! అది నాలో గూడుకట్టుకున్న కోరిక... పీటలమీద కూర్చున్న మమ్మల్ని దీవించి వెళ్ళు బావా !”

“భారతి !”

“...న కోరికలను విధి నలిపేసింది... మన వింత సుఖస్వప్నాలను దేవుడు కాలితో నలిపేసాడు... కాదనను... నీవు కాదనవు... ఎవరూ కాదనలేరు. కానీ నా కోరికను నీవు మాత్రం కాదనకు బావా ! అదే నాకు తృప్తి... అదే నా జీవన సౌభాగ్యం... అదే నా భావి జీవిత విజయానికి నాంది !”

ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడ్చిపోగింది.

క్షణం క్రితం మామయ్య మాటలకే ఈ పరిసరాల నుండి శేషగిరిని కూడా విధికి వదిలేసి పారిపోదామనుకున్న రాజశేఖరం ఆమె మాటలకు విపశ్చయపోయాడు. ఓడిపోయాడు. అక్కడనుండి ఒక్క అడుగు ముందుకు వేయలేకపోయాడు - విధి బలియమైనది !

కడుపులో దాచుకున్న రహస్యంతో విడిదింటికి వెళ్లిన రాజశేఖరానికి పరిస్థితులే ఎదురుతిరగగా విషం తిన్నట్లు గిరిలలాడిపోయాడు.

శేషగిరి తనలోని నిష్పనిగాని చూడలేదు కదా ?

పూర్తిగా తెలిసినా ఇంత భాధ ఉండేది కాదు... తెలిసే తెలియని అయోమయంలోపడి కొట్టుకుపోసాగాడు !

రాజశేఖరం రాకకు శేషగిరి ఎంతగానో హర్షాన్ని వెలిబుచ్చాడు. తండ్రికి పరివరయం చేశాడు. “ఇడుగో ఏదీ నా రాజశేఖరం !” అంటూ తల్లికి చూపించాడు. అతడి ఆనందం వర్ణనాతీతం !

కాని శేషగిరి ఆనందం రాజశేఖరాన్ని బల్లెమైపొడుస్తోంది !

“ఏమిటి ? వెట్టై, బెడ్డింగ్ లేక ఇట్లా వచ్చావ్...? వెంటనే వెల్లిపోవాలనుకోవటంలేదు గదా...?”

“శేషగిరి !” రాజశేఖరం గొంతు తడబడింది.

“ఈనాటివరకూ మనం ఆత్మీయులమైన మిత్రులం... ఈనాటినుండి... ఈనాటి నుండి మనం బంధువులం కూడా శేషగిరి !”

శేషగిరికి తను ద్రోహం చేస్తున్నాడు. “రాజా !...” చలుక్కున భుజాలమీద చేతులు వేశాడు శేషగిరి.

“ఏవన్నావ్ ? మనం బంధువులం అవుతున్నామా ? భారతి నీకేమాతుంది ?”

“భారతి !...” మొహం పక్కకు తిప్పకున్నాడు.

“భారతి మా మామయ్య కూతురు శేషగిరి !”

“ఓ ! నిజంగానా ?” శేషగిరి గొంతు నీరసించిపోయింది.

రాజశేఖరం చలుక్కున తలెత్తాడు. కన్నీటి భారతి కళ్లముందు మెదిలింది. వెదాలకు చిరునవ్వు పూసుకున్నాడు. తలచంచుకున్న శేషగిరి భుజం తడుతూ, “నీకు ఆనందంగా లేదూ శేషగిరి... నిజం ! ఈనాటినుండి మనం బంధువులం !” అన్నాడు.

“అంతకంటే కావలసిందేమున్నది బాయ్ !” వెనక్కు తిరిగాడు శేషగిరి.

రాజశేఖరానికి అతని వింత ప్రవర్తన అర్థంకాలేదు. భారతి తన మామయ్య కూతురు అని చెప్పగానే అతడిలో ఎందుకు అంత మార్పు వచ్చిందో ఊహకు అతీతమే అయింది !

మంగళసూత్ర ధారణ జరిగిన తర్వాత పృథయపూర్వకంగా దీవిస్తూ ఆక్షింతలు చల్లాడు దంపతులమీద రాజశేఖరం. మద్రాసులో డాక్టరు చెప్పినట్లుగా ఈ దినమే ఆమె సుఖమయ జీవితానికి మొదటిరోజు అవ్వాలని వదే వదే భగవంతుని ప్రార్థించాడు.

ఈ వివాహం జరుగకుండా చూడాలని వచ్చిన రాజశేఖరం పృథయపూర్వకంగా వదూరం నడుపు దీవించి మరి బయల్దేరాడు- తను అన్న మాటలు, తను చేసిన పని గుర్తుకొస్తుంటే అతడికే విచిత్రమేస్తోంది!

భారత బాలల చిత్ర సంస్థ (సి. ఎఫ్. ఎస్. ఐ.) చైరీ పర్సన్ గా ప్రముఖ హిందీ నటి షబ్నా అజ్మీని కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించింది.

ప్రముఖ నటుడు, మాజీ పార్లమెంటు సభ్యుడు అమితాబ్ బచ్చన్ భార్య. ప్రముఖ నటి అయిన జయబాధురి యిన్నాళ్లు ఆ పదవిని నిర్వహించారు. కేంద్రంలో ప్రభుత్వం మారటంతో ఆమె ఆ పదవికి రాజీనామా యివ్వటంతో షబ్నాకు ఆ పదవి లభించింది.

కాని అతడికి అర్థం కానిదల్లా శేషగిరి తనయందు చూపిస్తున్న ముభావమే! తన నుండి తప్పకు తప్పకు తిరగాలనుకొనే అతడి తాపత్రయమే!

అతడికి అర్థం కాలేదు.

-దానికి తోడు ఆనాడు సాయంత్రం శేషగిరి మాటలు అతడిలో విచిత్ర ప్రభావాలను రేకెత్తించినయ్యే. ఆలోచనా వెల్లువలో గడ్డిపోచలా కొట్టుకుపోసాగాడు. మనిషిని అనుమానపు భావనలు ఆవరించగా- జీవితమే దుర్భరమనిపించింది.. భరించలేక బాధపడ్డాడు...ఫలితమే మామయ్య ఎంతగా బ్రతిమలాడినా మరొక్కనాడు వుండకుండా వెండ్లి వందిటిలో నుండి నడిచి బయటకు వచ్చేశాడు.

-ఆ సాయంత్రం- వెండ్లి వందిల్లో ముత్రయిడుపులు ఆనందంగా తిరుగుతుండగా- పిల్లలు కేరింతలు కొడుతూ ఎగురుతుండగా- ముభావంగా, భారంగా కూర్చున్నది ఇద్దరే ఇద్దరూ. మొట్టమొదటి వాడు రాజశేఖరం- తరువాత ఎదురుగా శేషగిరి!

ఉన్నట్టుండి శేషగిరి ముందుకు వంగి అడిగాడు, “రాజా. భారతిని నీవెందుకు చేసుకోలేదు !”

రాజశేఖరం ఉలిక్కి పడ్డాడు. ముఖాన ఎవరో చాచి బలంగా కొట్టినట్లయింది. శేషగిరి ఇట్లా అడుగుతాడని అతడు కలలో కూడా అనుకోలేదు. ...తనలో చిన్నచిన్నగా మొలకెత్తుతున్న అనుమానాలు బలమైన వేళ్లను నాలుకుంటున్నాయి....అతడికి నోటి వెంట మాట వెగల్లేదు...తను ఏం చెప్పాలి ?... ఎలా చెప్పగలడు?

ఫిల్మ్ వచ్చే భారతిని మా అమ్మ కోడలిగా అంగీకరించలేక పోయిందని చెబుతాడా? శేషగిరికి చూచాయగా ఆ విషయం తెలిసే ఏవైనా అడుగుతున్నాడేమో ?

అతనికి అర్థం కాలేదు...తం తిరగ పాగింది.

"కొన్ని కారణాలవల్ల ..." అన్నాడు తలెత్తకుండానే.

"అంత బలవత్తరమైన కారణాలా ?" నూదుల్లా మాటలను శరీరంలోకి పొడిచాడు.

"శేషా !..." నిగ్రహించుకోలేక పోయాడు. కళ్లు తిరిగినాయి.

తన పూదయానికి పూదయమైన శేషగిరిలో అనుమానపు బీజం అంకురించినాయి.

తన అతడిలో నీచుడయ్యేతున్నాడు. తన చుట్టూ నీచత్వాన్ని అల్లుతున్నాడు. తనమీద హీనభావాలు కేంద్రీకరిస్తున్నాడు.

తన స్నేహానికిది వతనం. తమ నడుమ సన్నిహితత్వానికి యీ అక్షణాలు కత్తెర్లు !

కాని , తనేం చేయగలడు ? తనెలా చెప్పగలడు? ...తన మనస్సును ఎలా అదుపులో పెట్టుకోగలడు ?

-అలోచనాకటి తరుక్కున మెరిసింది.

"శేషా !... అనలు భారతిమీద నాకలాంటి భావనే లేకపోయింది... మేమెవ్వరం అలా పూహించుకోలేదు. ...మా కుటుంబాల్లో ఎండుకనో అయిన సంబంధాలు కలిసిరా లేదు...అలా చేసిన వాళ్ళిద్దరు సుఖపడకపోగా ఎవరో ఒకరు చచ్చిపోవడం తటస్థించింది..."

అబద్ధాల భవంతుల నడుమ నిట్టూర్పులు విడి

నాకీ జీవితం చాలు

చాడు. గుండె నిబ్బరం చేసుకున్నాడు.

ఇదంతా తను శేషగిరికి చేస్తున్న ద్రోహం...ఎవరూ ఏ మిత్రుడూ, పూదయానికి పూదయమిచ్చిన ఏ మిత్రుడూ- పూహించనంత ద్రోహం !

కానీ.. దీనికంతటికీ కారణం... తను పరిస్థితుల చేతిలో కీలుబొమ్మవటమే!

శేషగిరి ప్రశ్నే తను అక్కడనుండి పరారవ్వటానికి కారణం ! పారిపోవటానికి కారణం.

రైలు ఎక్కి- కూర్చుని ఎదురుగా ప్లాట్ ఫారం మీద నిలబడి వున్న శేషగిరిని చూస్తూ, గుండె పగిలిపోతుండగా , "శేషగిరి ! భారతికి ఫిట్స్ వస్తుండటమే నేను ఆమెను భార్యగా స్వీకరించకపోవడానికి కారణం !" అని పెద్దగా అరుద్దామన్నంత ఆవేశం వచ్చింది. కానీ, సిగ్గు, భయం, అతడి నోటిని బంధించివేసినాయి.

రైలు కూత కూసి పోతూవుంటే శిలా విగ్రహంలా కూర్చుని శేషగిరి ముఖంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయాడు- అతడి మిత్రుడు రాజశేఖరం !

* * *

"శేషా !

మిత్రమా ! ఏమని రాసేది ? ఏమని వ్రాయగలను? నాలో వెరుగుతున్న యీ లావా లాంటి భయంకర మోసం- మిత్ర ద్రోహం- నన్ను నిలుపునా కూర్చి వేస్తోంది. నన్ను మ్రింగివేస్తోంది. నేను ఈ దుర్భర క్షణాలను ఈ ఉత్తరం ద్వారా పదిలించుకుంటున్నాను.. నాకీక తప్పదు... భారతి జీవితపు అనందపు విలువమీదనైనా సరే.. నేనే బాధ భరించలేను..నాకదే దారి.. నా కంతకంటే దారి లేదు శేషగిరి!...

భారతి నా భార్య కాకపోవటానికి కొన్ని సంవత్సరాలబట్టి ఆమెను పట్టి వీడిస్తున్నఫిట్స్ కారణం... నీవు పెర్లిలో నన్ను అడిగినా కావాలనే ఆమెను వంచించుకొని మధ్యపెట్టాను!

క్షమించగలిగే శక్తి నీలో వుంటే నన్ను క్షమించు.

ఇట్లు, రాజా.

ఉత్తరం రాసిన అతడిని తెలియని తప్పి ఆవరించింది. గుండెలమీద నుండి ఏదో బరువు తొలగించిపోయినట్లుగా ఫీలవ్వసాగాడు.

లేచి చొక్కా తొడుక్కుని బయటకు నడిచాడు. ఎంత త్వరగా వీలయితే అంత త్వరగా తన చేతిలోని ఆ మోయలేని బరువును వదిలించుకోవాలి! నడుస్తుంటే భారతి కన్నీటితో కాళ్లకు బంధాలు వేసింది. నీ చేతు

Tourist Service in North India

కూ స్వంత డీలర్స్/మానర్ డీలర్స్ (Mdeo) బస్సులు ఉత్తర భారతదేశమందలి ముఖ్యమైన వారిత్రాత్మక ప్రాంతములు మరియు పుణ్యక్షేత్రములకు స్థిర రోజులలో ఢిల్లీ నుండి బయలుదేరును.

ఢిల్లీ- 15^జ రూ.25, హరిద్వార్-రిషికే- 15^జ రూ.120, ఆగ్రా-మదుర- 15^జ రూ.120, మసూరి-డెహ్రాడూన్, హరిద్వార్-రిషికే- 25^జ రూ.250, జైపూర్- 15^జ రూ.170, బద్లినాథ్-కేదార్ నాథ్- 75^జ రూ.750, యమునోత్రి- గంగోత్రి-కేదార్ నాథ్- బదరీనాథ్- 125^జ రూ.1400, సిమ్లా- కులు.

సువాలీరోతాంగ్ పాస్, మణికర్న- కుస్మి- చండీఘర్- ఫిరోజ్ గార్హెస్ట్- 7 రోజులు. రూ. 900.

Available 27, 35, 50 Seater Super Delux Video Coaches on Contract at concessional rates for groups. Our receipts are approved for LFC/LTC (Government employees) in collaboration with ITDC. Accommodation & Meals.

అదునాతన సౌకర్యములతో తెలుగువారిచే ప్రవ్రదమముగా నడువబడుతున్న బోజన ఫలవారాల మరియు విశ్రాంతి గృహమైన హోటల్ నదరవ్ (మా అనుబంధ సంస్థ)లో మీరు ఢిల్లీలో ఉన్నప్పుడు బస చేయవచ్చును.

65 rooms with attached bath and Toilets. Halls for groups, Colour TV and lift with Moderate Tariff.

వివరములకు:

HOTEL SOUTHERN & SOUTHERN TRAVELS (Regd.)

(Winners of Trans world Gold Medal)

(ఢిల్లీలోని తెలుగువారి ఏకైక వాణిజ్య సంస్థ)

Arya Samaj Road, Karolbagh,

NEW DELHI - 110 005,

Phones: 5722210 (6Lines), 5739508,

Madras Office: Phone: 31553,

Hyderabad Office: Phone: 227233.

నూతన యవ్వనంపొందండి! సంతానవంతులుకట్టి చర్మవ్యాధులు నుండి విముక్తులుకండి!

హాస్పిటల్ ప్రయోగము వలన కలిగిన నరముల బలహీనత, అంగము చిన్నదగుట, అపసర కాలముందు అసంతుష్ట దాంపత్య సుఖం లేక పోవుట, సంతానము లేకపోవుట, ఉబ్బరం, శారీర్యాపిన్ వాడం, దురద, తెలుపు (బొల్స్), నలుపు, ఎరుపు మచ్చలు, రసపుండ్లు, సుఖసంబంధమైన వ్యాధులు, స్పృశా, మూలశంకలు, స్త్రీలకు సుమ వ్యాధులు, బ్లడ్ ప్రెషర్, పక్షవాతము, మోపాదం, నమస్త, దిర్ఘ వ్యాధులకు, చర్మవ్యాధులకు అయ్యేదర చెకిత్య, హాస్పిటల్ ద్వారా కూడ చెకిత్యకలదు.

ప్రతినెల క్యాంపులు :-

- ప్రతినెల క్యాంపులు:**
- రాజమండ్రి : 1, 16 తేదీలలో 'అశోకాలాష్ట్ర' క్రొత్త గుమ్మం వద్ద.
 - కాకినాడ : 2, 17 తేదీలలో 'బీసెస్ AC లాష్ట్ర' కల్వనాటాకిన్ వద్ద.
 - భీమవరం : 3, 18 తేదీలలో 'షణ్ముఖాలాష్ట్ర'
 - ఒంగోలు : 9 వ తేదీ 'హోటల్ ఫూర్నియే' AC, బస్టాండ్ దగ్గర.
 - ఇమ్మం : 25 వ తేదీ 'హోటల్ కెస్టెర్' AC, బస్టాండ్ దగ్గర.

Note: ప్రతీ క్యాంపులో రూ. 10-00 గం. సుంకం కెత్తి 10-00 గం. వరకు. వైతేబిలు మినహా యిచ్చిన బెరములలో డాక్టరుగారు గుడెకెటలోని క్లినిక్ లో వుంటారు.

డా. మార్కండేయులు

అయ్యేదర భుషక్, సెక్స్ & స్కిన్ స్పెషలిస్ట్ పార్మ్యోలిడ్, గుడివాడ-521 301 * ఫోన్: 2522 & 2540.

మీదుగా ఆనాడు నా వివాహం జరిపి ఆ చేతులతో ఈ రోజు నా జీవితాన్ని త్వచి వేస్తానా! అంటూ నిలసి ప్రశ్నించింది.

తనే చెప్పగలడు? తనే సమాధానం చెప్పగలడు?

అత్యక్షానము అనే కత్తెగతో ఆ బంధాలను తెంచేసుకుని, కన్నీటి భారతిని కార్లకు దూరంగా లాగివేశాడు.

తన కంతకంటే మరోదారి లేదు!

భారతికి దాక్టరు చెప్పినట్లుగా తగ్గిపోతే ఏ భయమూలేదు. తగ్గకపోతే ఈ పాటికి ఆ విషయం శేషగిరికి తెలిసే వుంటుంది.

ఇప్పుడు తను ఈ ఉత్తరం వ్రాయడం వలన ఎవరికీ హానిచేసిన వాడవ్వడం లేదు. కాకపోగా తనలోని పాపాన్ని కడిగి వేసుకుంటున్నాడు.

వివాహమున తరువాత తిరిగి వచ్చిన రాజశేఖరం మూడు నెలలు వేదనను, బాధను, భయాన్ని పూడయంలో పెంచుకుని ధైర్యం చేసి వదిలించుకున్నాడు ఆరోజు.

* * * *

రాజశేఖరం ఆశలు అడియాశలయినాయి. శేషగిరి తనను తిట్టి పోస్తూ ఉత్తరం వ్రాస్తాడనుకున్నాడు. అలా వ్రాసి వున్నా ఎంతో తృప్తి పొందిఉండేవాడు. కాని ఎందుకో వ్రాయలేదు. ఎందుకు వ్రాయలేదు? ఆసలు జాబే లేదు.

వివాహము అప్పుడే అయిదు నెలలు గడిచిపోయింది. తను ధైర్యం చేసి వ్రాసిన ఉత్తరం కూడా అతడికి జేరి రెండునెలలయి ఉంటుంది.

తను క్షమింపబడలేని ఒక పని చేసి, తను నడుమ సాన్నిహిత్యాన్ని తిరిగి కలవలేని విధంగా త్రుంచి వేశాడు.

ఆనాడు మావయ్యా, భారణి కన్నీటితో తనని మోసం చేశారు. తనని బలహీనుణ్ణి చేశారు. తమ నడుమ స్నేహాన్ని సర్వనాశనం చేశారు.

శేషగిరికి దూరమయి, శేషగిరికి శత్రువుగా తనెలా బ్రతగ్గలడు? తనెలా జీవించగలడు?

అసలు శేషగిరి ఇన్ఫిరోజుల బట్టి తన కెందుకు జాబు వ్రాయలేదు. వారం రోజులు తన నుండి జాబు రాకపోతే గణిగణి లాడేవాడు. నానా పొంగామా చేసేవాడు. అటువంటివాడు తను ఇన్నాళ్లు మోసంగా వున్నా, తనసంగతి వట్టించుకోనట్టే వూరుకున్నాడేం? జాబైనా రాయలేదే?

అవును...ఎలా వ్రాస్తాడు?

అంత పౌధయపూర్వకంగా ప్రేమించే రాజశేఖరమే నిలుపునా మోసం చేస్తే శేషగిరి ఇకేం చేయగలడు? దుర్భర జీవితం గడవటం కన్నా అతడికి మిగిలేదేమిటి? ఒక

“కిరణ్ బేడీ” గా విజయశాంతి

హిందీ చిత్రరంగంలో జయప్రద, శ్రీదేవి మాదిరి ఒక వెలుగు వెలుగుదామని వెళ్లిిన విజయశాంతి ‘ఈశ్వర్’ చిత్రం తర్వాత ఛాన్సులు రాక ఖాళీగా వుండిపోయి మళ్ళీ యిప్పుడు సూర్యా

మూవీస్ పుణ్యమా అని వారల్లో కెక్కింది.

ఆ మూవీస్ వారు కిరణ్ బేడీ జీవితం ఆధారంగా తీసున్న ‘కర్తవ్యం’ చిత్రంలో విజయశాంతికి టైటిల్ రోల్ యిచ్చారు. దీనితో బొంబాయికి గుడ్ బై కొట్టి మద్రాసు చేరింది. ఈ చిత్ర ముహూర్తానికి కిరణ్ బేడీ స్వయంగా హాజరయ్యారట. పోలీసు అధికారిగా ఆమె నిర్మాతలకు కొన్ని సలహాలు కూడా యిచ్చారు. బేడీ వ్యక్తిత్వానికి ఎటువంటి యిబ్బంది కలగకుండా విజయశాంతి ఈ పాత్రలో ఏమేరకు న్యాయం చేస్తుందో వేచి చూడాలి!

వేళ భారతికి పిట్స్ తగ్గినయ్యేమో? ఏమో?

అలా తగ్గితే శేషగిరికి తనమీద ఎందుకు కోపం? ఎందుకు ఉత్తరం వ్రాయటంలేదు? ఏమో...ఏమో...

ప్రపంచమే గిర్డున తిరుగుతున్నట్లనిపించింది. బలంగా కళ్లు మూసుకున్నాడు రాజశేఖరం!

* * * *

ఆనాడు ఆఫీసుకు వెళ్లేటప్పటికల్లా హైద్రాబాదులో వున్న హెడ్ క్వార్టర్స్ కు అరైలు వనిమీద పోయిరమ్మంటూ ఆర్డర్లు చేతికిచ్చారు రాజశేఖరానికి.

వారంరోజులు పని! తప్పేదేమున్నది-పెట్టె, చెట్టింగుతో బయల్దేరాడు.

ఒకవిధంగా హైదరాబాదు వెళ్లటం సంతోషంగా వున్నది. అటుబాధ గాను, భయంగాను వున్నది.

అంతదూరం వెళ్లి శేషగిరిని కలవకుండా తనెలా రాగలడు?

శేషగిరిని తను చూస్తూఉ-ఇన్నాళ్లు తన కెందుకు ఉత్తరం వ్రాయలేదూ అని నిలదీసి ప్రశ్నిస్తాడు! తను శేషగిరిని చూడకుండా వుండలేడు...తను వెంటనే వెళ్లి కలవాలి. ఒక విధంగా ఇదే క్రమ్ముకున్న పుచ్చులును విడచిసి ఆహ్లాదాన్ని చేకూర్చే అవకాశం!-సవచకాశం!

హైదరాబాదు వచ్చినప్పుడు మూటేకాని శేషగిరిని చూడాలంటే భయంపేసింది. ఎక్కడ కనబడతాడో అని దొంగలాగా తప్పుకొని తిరిగాడు. మనిషిని మానసిక బలహీనత ఆవరించగా శరీరాన్ని నీరసం ఆవరించింది.

ఒక్కొక్క క్షణంలో అనిపిస్తుంది-శేషగిరి కోసరం కాకపోయినా భారతి కోసరమైనా ఒకసారి వాళ్ళింటికి వెళ్లి రావాలని... ఒక్కసారి భారతిని చూచిరావాలని... కాని భారతి తనని గురించి ఏమనుకుంటుంది?

తను ఆమె జీవితంలో నిర్బలు పోయ ప్రయత్నించాడు. ఆమె జీవితపు మజుపులో ఆనాడు చేయూత నిచ్చి ఈనాడు నట్లనడి సముద్రాన నీటిలోకి అనహాయంగా త్రోసివేశాడు. అతడి తల తిరిగిపోసాగింది. తనకు ఇద్దరూ ముఖ్యలే-తను ఇద్దరికీ అన్యాయంచేశాడు. అనమర్తుడి జీవితానికి తను నిదర్శనం! తను అనమర్తుడు-తను ఎందుకూ పనికిరాని పిరికిపంద.

* * * *

శేషగిరిని చూస్తూనే రాజశేఖరం కొయ్యలా దిగుసుకుపోయాడు.

వాడు తన శేషగిరినా? అందానికి ప్రతి బింబమైన వాడు అలా నీరసించి, కృపించి ఎముకల గూడులా వున్నాడేం? జబ్బుగాని పడలేదు గదా? రెండు నిముషాల వరకు మాట్లాడలేకపోయాడు. విచిత్రంగా, కన్నార్పకుండా వున్న అతడిని వింతగా చూస్తూ, “నేనురా! రాజశేఖరాన్ని!” అన్నాడు.

“కూర్చో!”

కూర్చున్నాడు. చచ్చిపోయి కూర్చున్నాడు రాజశేఖరం.

తను శేషగిరితో ఏం మాట్లాడగలడు? ఏమని మాట్లాడగలడు?

క్షణక్షణం తను చేసిన మోసం, అన్యాయం, అసహ్యపు చూపులతో మీదిమీ దికొస్తోంది.

“శేషగిరి నేనెలా ప్రతకలేను” పెద్దగా

“గాన కోకిల” అవ్వాలని వచ్చాను...

హిందీలో హాస్య నటిగా ప్రసిద్ధి చెందిన “ఝన్ ఝన్” అసలు పేరు ఉమాదేవి. ఆమె సినిమాలో నటించాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. చిన్నవయసు నుంచీ సినిమాలో పాటలు పాడి, గాన కోకిల కావాలని కలలు కన్నది.

ప్రస్తుతం చిత్రాలలో ఝన్ ఝన్ ఎక్కువగా కనిపించటం లేదు. అలా అని పూర్తిగా మరుగున పడిందని అర్థంకాదు. ఇంకా అడపాదడపా తెరనిండా వస్తూనే ఉంది. నవ్వులు కురిపిస్తూనే వుంది.

ఎస్. బి. రోడ్, బాంధ్రా కోర్ట్ ఎదుట 12, సుజాతా బిల్డింగ్ (బాంబాయి- 50)లో ఉంటున్న ఝన్ ఝన్ ని హిందీ ఫిలిమ్ ప్రీయులంతా ఎరుగుదురు. “మొదట మీరు గాయికగా సినిమాలో పరిచయమైనారు కదా? ఏకీంగ్ వైపు మీ మన

నెందుకు మళ్ళింది? గాయికగా మీకు అవకాశాలు దొరకలేదా?... అని అడిగితే ఝన్ ఝన్ గలగలా నవ్వింది. అది ఝన్ ఝన్ టైపు నవ్వు. ప్రక్క లెగరేస్తూ చేసే అట్టహాసం అది.

“చూడండి. నటన వైపు నా మనసులో ఎన్నడూ ఆశలు లేవు. అయితే, గాన కోకిల నవ్వాలన్న నరదా నాకు బాల్యం నుంచీ ఉండేది. గాన కోకిలని కావాలని వచ్చాను. హాస్య నటివీ చేసారు నన్ను... 1955 నాటి సంగతి. దిలీప్ కుమార్, నర్సీస్ తో ‘బాబుల్’ చిత్రం తీస్తున్నారు నాషాద్. నాకు సన్నిహితులు.

ఆయన నాకు ఒకరోల్ ఇస్తానన్నారు. ఆయన మాట కాదనలేక సరేనన్నాను. నాకోసం ఆ రోల్ ప్రత్యేకంగా రాయించారు ఆయన. ‘బాబుల్’ హిట్ కావటంతో నేను క్రమ క్రమంగా సినిమాల్లో బిజీ కాసాగాను” అంది ఝన్ ఝన్ నవ్వుతూ.

“బాబుల్ చిత్రం వచ్చే

ముందు- గాయిక ఉమాదేవిగా మీరు ‘పేరు’ తెచ్చుకున్నారు కదా? ఈ ‘పేరు’ ఎందుకు వదులుకున్నారు?”

“ఆ సమయంలో నేను ఇంత లావుగా ఉండేదాన్ని కాదు. నేను ఉమాదేవి పేరుతో ప్రసిద్ధి గావటం సందిగ్ధమని భావించి దిలీప్ కుమార్, నాషాద్ లు నా పేరు మార్చారు. గంట గణ గణ మోగినంతగా మారు మ్రోగా అన్నారు దిలీప్ కుమార్. ఆ

తర్వాత ఆయన, నాషాద్ కలిసి నాకీ పేరు బాగుంటుందన్నారు. దిలీప్ గారు అన్నట్టే హాస్య నటిగా నేను చాలాకాలం గణగణ మ్రోగిన నవ్వుల గంట నయ్యాను కదా?” నవ్వుతూ అడిగింది ఝన్ ఝన్.

“ఘంటారావం ఝన్ ఝన్ నడీ, మీ సినిమా ప్రవేశానికి ముందు మీరు ఏవైనా ఇబ్బందులు ఎదుర్కొన్నారా?”

“ప్రతి కళాకారుడుకీ, కళాకారిణికీ జీవితంలో ఇబ్బందులే

ఎక్కువగా ఉంటాయి. సంఘర్షణ లేకుండా నట జీవితంలో ఎవరూ ఉన్నత స్థానం చేరుకోలేరు. ఇండస్ట్రీలో మిగతా రంగాలలో కూడా ఈ విషయం అబద్ధం కాబోదు. నేను 15 ఏళ్ళ వయసులో గాయికని కావాలని బొంబాయి వచ్చాను. నాకు 17 ఏళ్ళు వచ్చేసరికి పాడే అవకాశం దొరికింది. అంటే- రెండు సంవత్సరాలు నేను ఇబ్బందులు ఎదుర్కొన్నట్టే కదా?”

అరుద్దామనుకున్నాడు. నేనీ బాధ భరించలేను!

కొన్ని నిమిషాలు వాళ్లకు భయంకర భూతాలే అయినాయి.

శేషగిరి ఆకారం చూస్తుంటే భారతికి ఫిట్స్ తగ్గలేదనే అనిపించింది.

ఆ కళ్లలో వేదన, ఆమె ముఖంలో దిగులు, అతడిలో నిర్దిష్టత, స్పష్టంగా అతడి లోని బాధను తెలియజేస్తున్నాయి!

భారతికి ఫిట్స్ తగ్గలేదు!

తన చేతులతో శేషగిరి జీవితాన్ని సర్వ నాశనం చేశాడు. అతడు ఈనాడు ఇలా కృంగి కృశించిపోవడానికి కారణం తను!

శేషగిరి లేచాడు.

“లోపల చెప్పి వస్తాను... అలా వెళ్తా!”

అతడి మాటలకు దొంగలా పణికిపోయాడు రాజశేఖరం!... ఇక్కడయితే భారతి వింటుందని బయటకు తీసుకువెళ్లి నాలుగు మాటలు అడిగేందుకు? కోపంతో తిట్టిపోసేందుకు?

తడబడ్డాడు రాజశేఖరం.

లేదు శేషగిరి! నేను వెంటనే వెళ్ళిపోవాలి. ఆపీసు పనిమీద వచ్చాను.. ఇక్కడ వుండటానికి వీలేదు!”

శేషగిరి శుష్కహాసం చేశాడు.

తరువాత ఒక్కక్షణానికి వున్నట్లుండి తల ఎగరవేశాడు. కళ్లను ఎర్రబీజీరలు అలు

ముకున్నాయి. మనిషి దిగునుకుపోయాడు. ముందుకు అడుగులు వేస్తూ, “అయితే ఎందుకు వచ్చావ్?... ఎందుకువచ్చావు రాజశేఖరం మా యింటికి... నీ శేషగిరి సాభాగ్యాన్ని, నీ శేషగిరి సాఖ్యాన్ని, నీ శేషగిరి అందాన్ని, నీ శేషగిరి ఆనందాన్ని చూద్దామని వచ్చావా?... ఇక చూచావుగా వెళ్ళు... ఊ... వెళ్ళ రాజశేఖరం... వెళ్ళిపో... నీ మొఖం నేను చూడలేను. వెళ్ళిపో, యు వెలో... పస్ట్ గెటోల్.....!” వెద్దగా పిచ్చిగా అరిచాడు.

అతడి ఆకారానికి, మాటలకు, నిర్దిష్ట డయ్యాడు రాజశేఖరం. శరీరం పణికింది. గొంతుతడబడింది. నంగినంగిగా, “నన్ను క్షమించలేవా?” గొణిగాడు.

“యూ రాస్కెల్.... గెటోల్!”

చలుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు రాజశేఖరం. పరుగెడుతున్నట్లుగా గేటు దాటాడు. అడుగులు అతి వేగంగా పడుతున్నాయి.

రాజశేఖరం తేలిపోతున్నాడు. తనకు తగిన శాస్త్రీ జరిగింది. తన హృదయం ఇప్పుడెంతో తేలిగ్గా వుంది. హాయిగా వుంది. ఆనందంగా వుంది. తనలో ఇప్పుడు ఎలాంటి బరు

క్రీడారంగం క్వీజ్ జవాబులు

జవాబులు : (1) సచిన్ దేందూల్కర్ (2) సునీల్ గవాస్కర్ (అంధ్ర యూనివర్సిటీ) (3) ఎం. డి. వలసమ్మ, మిల్కాసింగ్ (4) కమలజిత సాంధు (5) లిండర్ పేస్ (6) ప్రేమచంద్ దీగ్రా (7) అర్చనా భరత్ కుమార్ రోవర్ విల్ నుండి జ్యూరిచ్ వరకు గల 26 కి. మీ. దూరాన్ని 9 గం. 51 ని. 20 సె. పూర్తి చేసి బంగారు పతకం సాధించింది. ఈమె వయస్సు 13 సంవత్సరాలు. (8) అనితా సూద్ (8 గంటల 15 నిమిషాలు) (9) భాగ్యశ్రీ సాథే (10) ఎమీల్ జెబోవాక్.

కాని "టున్ టున్" ఐ పోయాను

చాలా కష్టాలు

"ఎలాంటి ఇబ్బందులు పడ్డారో వివరంగా చెప్పారా?"

ఈ ప్రశ్న వివగానే ఆమె గతంలోకి వెళ్ళిపోయింది. అప్పటి రోజులు గుర్తుకి రాగానే, టున్ టున్ గొంతు జీరబోయింది.

"రోజూ ఇంట్లో వనులు చేసి బయట పడగానే, ఒక స్టూడియో నుంచి మరో స్టూడియోకి పరుగులు వెట్టడాన్ని. ఆ రోజుల్లో వరేల్ (బొంబాయి)లో "కార్ డార్ స్టూడియో" ఉండేది. రోజూ అక్కడికి వెళ్ళి, గంటల తరబడి అక్కడ కూర్చుండేదాన్ని. నేను వాషింగ్ గారి అభిమానిని. ఒక రోజు ఆయన దగ్గరకెళ్ళి, నా మనసులోని కోరిక బయట వెల్లటాను. నా పాట వివాల న్యూరు ఆయన. 'మార్షల్స్' పాడిన ఒక పాట పాడి వినిపించాను. నా స్వరం ఆయన్ని ఆకట్టుకోగలిగింది. నన్ను 'కార్ డార్' ప్రొడక్షన్స్ లో చేరమన్నారు.

ఆ సలహా పాటించాను. నా మొదటి పాట 'డర్ట్' సినిమాకు రికార్డుయింది- 'అపసానా లిఫ్ రహీహూం దిలే బేకరాన్ కా...' ఈ పాట తర్వాత ఉమాదేవి పేరు ప్రసిద్ధి చెందింది.

"సినిమాల్లో చేరటానికి మీ ఇంట్లో మిమ్మల్ని అభ్యంతరం పెట్టలేదా?"

"నా చిన్నతనంలోనే నేను తల్లి- తండ్రిని పోగొట్టుకున్నాను. వాళ్ళు స్వర్గస్తులు కావటంతో నేను మామయ్యగారింట్లో పెరిగాను. మా నాన్న పాత్య చేయ బడ్డారట. ఆ దుఃఖంతో మా అమ్మ మంచంపట్టి, ప్రాణాలు వదిలిందట. అప్పుడు నేను చాలా చిన్నదాన్ని. మామయ్యకి సినిమాల గురించి బొత్తిగా తెలిదు. నేనే చేస్తున్నదీ కూడా ఆయన విచారించే వారు కాదు. నాకు అలాంటి స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చాడు మామయ్య.

"ఇంతవరకు మీరు ఎన్ని సినిమాల్లో నటించారు?"

మేరీ జరూరత్ అబ్ సహీ

"లెక్క చెప్పటం కష్టమే... ఓ పని చేయండి, ఇన్ కంటాక్ట్ వాళ్ళని అడిగితే, మీకు సరియైన లెక్క దొరకొచ్చు..." అని మూడే కాదు కుదుపుకుంటూ నవ్వింది టున్ టున్.

"ఈ మధ్య మీరు తెలివైన ఎక్కువగా కనిపించటంలేదు. కారణం చెప్పారా?"

"చెప్పేందుకేముంది? రాను రాను సినిమాల్లో కామెడీ తగ్గిపో తోంది. నా అవసరం తీరి పోయిందా సినిమా పరిశ్రమకి? అనిపిస్తుంది ఒక్కోసారి. కాని, ఏమైనప్పటికీ- నేను హాయిగా ఉన్నాను. 'బీమ్ భవానీ' టి. వి. సీరియల్ లో పని చేసాను. నా రాబోయే సినిమా 'మా కనమ్'... ఇప్పటికీ నిర్మాతలూ- దర్శకులూ నన్ను గుర్తు వెట్టుకుని, అవసరం కనిపించగానే వెంటనే పిలుస్తున్నారు. ఎందుకో తెలుసా?"

వర్మగర్భంగా అడిగింది టున్ టున్.

"చెప్పండి....."
"ఈ మాత్రం తెలుసుకోలేక పోయారా? టున్ టున్ స్టానాన్ని మరెవ్వరూ ఆక్రమించలేరు సార్.... టున్ టున్ మాత్రమే ఆ పాతల్ని పోషించాలి... ఏమంటారు?"
మీరేమంటారు?
సేకరణ :
సుంకర భాస్కరరావు

పూలేడు. వేదనలేదు. బాధలేదు. భయం లేదు.

తను చేసిన తప్పకు- తాను ఫలితం అనుభవించాడు! అదిచాలు!

రైలెక్కాడు. తన పూర్ణో దిగాడు.

*** **

సరిగ్గా మూడు రోజుల తర్వాత ఒకనాడు మధ్యాహ్నం ఆఫీసులో కాగితాలన్నటిని ఎక్కడికక్కడ వదిలేసి, గుడ్లనీరు కక్కుకుంటూ ఇంటికి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు రాజశేఖరం. అతడి చేతిలో ఆ రోజు లుపాలో వచ్చిన ఉత్తరం నలిగిపోయి వున్నది. అతడి హృదయం కరిగిపోయింది. అతడు నలిగిపోయి వున్నాడు. ఇంటిముందు వరండాలో నిలబడి "అమ్మా" పెద్దగా విన్నాడు.

ముందు వచ్చి నిలబడ్డ ఆమె ముందు చేతిలోని పుత్రరాన్ని విసిరివేశాడు రాజశేఖరం. అందులో ఇలా వుంది.

"బావా!
నాకు అనిపిస్తుంటుంది ఒక్కొక్కక్షణంలో- ఈ ప్రపంచమంతా ఇంద్రజాలం లాంటిదని! కోరికలు గుర్రాలై స్వారిచేస్తుంటే

నాకీ జీవితం చాలు

మనిషి మానవత్వమే కోల్పోతున్నాడు- రేపటి మీద ఆశ మనిషిని అధఃపాతాళానికి తీసుకు వెళ్ళోందని!

అది నిజం బావా!

మొన్నటి దినాన నీవు మా గడవలో కాలుపెట్టి, వారిచేత వెళ్లగొట్టించుకోబడిన నాడు, నీవు వెనుదిరుగుతున్న సమయంలో నీ మొఖంలో నేనేదో తృప్తి చూశాను. అలాగే నిన్ను నానా దుర్భాషలాడి లోపలికి వచ్చిన ఆయన మొఖంలో అలాంటి తృప్తి చూశాను!

మీ ఇద్దరిలోనూ ఆ తృప్తిని చూసిన ఈ భారతికి ఈ జీవితం మీదే తృప్తి తీరిపోయింది. అది నీకర్తం గాదు-

నీ ఉద్దేశ్యంలో- నేను నీ మిత్రుణ్ణి సర్వ నాశనం చేశాను- నీ మాటల్లోలాగా అత్యున్నత, సోపానాల నెక్కవలసిన నీ మిత్రుణ్ణి అధఃపాతాళానికి త్రోసి వేశాను. అతని ఆనందాన్ని, సౌఖ్యాన్ని, సౌభాగ్యాన్ని అతడికి మిగలకుండా రంగరించి త్రాగివేశాను- నేను- ఫిల్మ్ లో బాధ పడే భారతిని!

ఇది నీకు తెలిసిన సత్యం- నీ మిత్రుడి మొఖంలో నీవు చూసిన సత్యం!

కాని- జరుగుతున్న చరిత్ర వేరు- రోజు రోజుకు 'ముందడుగు' వేస్తున్న మానవుల్లో ఇంకా 'శిలాకాలం' నాటి వ్యక్తులు వున్నారని నీకు తెలిసివుంటే- నీకు ఆనాడు మా నాన్న ముందు- అంత ఆవేశాన్ని చూపించి వుండే వాడివేగాదు- పోనీయే గతాన్ని తప్పుకుని నేను పాపుకునేదేమిటి? మూఢనమ్మకాలు జలగల్గి పట్టిపడిస్తూంటే హితాహితా జ్ఞానాన్నేకోల్పోతున్నాడు మానవుడు- అందునా పూర్వకాలపు నేటి మానవుడు- ఈనాటి ప్రబుద్ధుడు, పెద్దైన తలనెరిసిన పెద్ద మానవుడు!

చాలా ఆశ్చర్యంగానూ, అసహజంగానూ, నమ్మలేనిదిగానూ వుండే ఈ విషయాన్ని నీకు వ్రాయకుండా వుండలేను బావా!- నీకు తప్ప మరెవరికీ వ్రాయలేను గూడా?

నీ మిత్రులయిన, పూజనీయులయిన నా భర్తగారికి- మానవుడు గీసిన జాతకాల్లో రెండవవెళ్లి వ్రాసివెట్టారట- అందునా మొదటి వివాహమయిన మొదటి సంవత్సరం తిరక్కముందే మొదటి భార్య వియోగం సంభ

క్రీడా తారల పెళ్ళిళ్ళు

శ్రీమతి కానున్న
పి. టి. ఉష

మనము సుంగారు లిడి, శరణవారు పయోలీ వక్స్ ప్రెస్ గా అభిమానంగా పలికే ఉష పరుగు డాటరీల నుండి విరమించుకోకలదని పయోలీలో ప్రతికా విలేజరుల సమావేశం (జనవరి 21)న ఉష తండ్రి జి. ఎం. సైతల్ తెల్వారు. త్వరలో ఉష పెళ్ళికూతురు కానున్నదని అన్నారు. పరుగు ఎవరో తెల్పలేదు. ఉష మాత్రం ఖచ్చితంగా తన నిర్ణయం ఏమిటో చెప్పలేదు.

గ్లామర్ బాయ్ రవిశాస్త్రి

క్రికెట్ ఆటలో ప్రతిభ తగ్గినది ఇంతవరకు అనేక కన్యల కలల వరుడు అయిన రవిశాస్త్రికి. అమ్మతాసింగ్, స్టేషన్ గ్రాఫ్ లతో ఎవరో ఒకరిని పెళ్ళి చేసుకుంటాడు అనుకున్నారు. రవి యిక ఆలస్యము చేయకూడదనుకున్నాడు. త్వరలో ఢిల్లీ కళాశాల విద్యార్థినిని వివాహమాడతాడని వార్.

రవి ఆమెతో ఉన్న ప్రేమ వ్యవహారము పెళ్ళితో ముగిస్తాడు అని ఆశిద్దాము.

ఆనంద్ అమృతరాజ్

ఆనంద్ అమృతరాజ్ - అందాల నటి శ్రీదేవి పెళ్ళి చేసుకుంటారని పుకారు. ఆనంద్ అమృతరాజ్ క్రైస్తవ మతస్థుడు. అంతకాకవిడీ డిప్టీ సు అటగాడు - సిసీ డ్రాక్యూసర్.

శ్రీదేవి యీ విషయంలో ఏ ప్రకటనా చేయలేదు.

-ముకరమ్

వించటమూ ఖాయమేనట!

- అందుకనే అసలు భార్యగా కావాల్సిన కళ్యాణీ, అనే ఒక అందమైన మేనగోడ లును జీవితాంతం భార్యగా అట్టివెట్టుకు నేందుకు గాను ఈ భారతిని జరియిప్పద లుచుకున్నారు!

హా.... ఆలోచించు బావా.... మాన వుడు ఎంతగా పురోగమిస్తున్నాడో ఆలోచించు!

నేను ఇదంతా మీ మిత్రులనెత్తిన రుద్ద లుంలేదు. ఒక విధంగా జాలించెందుతున్నాను గూడ. ఎందుకంటే ఆయనకు 'అంతగా' ఇలా చేయటం ఇష్టంలేకపోయినా ఆయనను 'ఒప్పు కునేటంతగా' మార్చి ఈ వివాహం చేశారు- నాచే పాదపూజ చేయించుకోదగ్గ ఘనులు- పెద్దలు- ఆయన తల్లిదండ్రులు!

కాని అనుకోకుండా- త్వరలో అమెరికా వెళ్లబోయే ఆయన జీవితంలో పడుగుపడింది- ఆయన మొదటి భార్యగా- నేనైన భారతి ఆయన ఆప్తమిత్రుడైన నీ మేనగోడలన్నవ్వటం తటస్థించింది.

నాకీజీవితం చాలు

ఆయన ఈ నిజాన్ని భరించలేకపో యారు. వివిధలెలాడిపోయారు. గిజగిజలా డిపోయారు. బాధ, భయం, సిగ్గు, ఆవేదన, దిగులు భరించలేక చచ్చిపోయారు! ఒక్కొక్కళ్లు తను చేసిన తప్పుకు బయపడి దొంగ లాగా ప్రవర్తిస్తుంటారు- ఆయనా అలాగే ప్రవర్తించారు- నీయందు అలాగే ప్రవర్తించారు- ఆనాడు నీవు మా గృహంలో కాలుపెట్టిన నాడు ఆయనలో వెలుపడిన ఆవేశానికి హేతువు ఆయనలోని పిరికి తనమే. ఆయన నుండి కోపంగా వెలుపడిన మాటలు దానికి ప్రతిబింబమే!

నీకు చాలా వెద్ద ఉత్తరం వ్రాశాను గదూ బావా! ప్లై... ఎందుకిదంతా!....

అందుకే... ఆనాడు నీకు మాట ఇచ్చాను చూడు కల్యాణపుబ్లెట్టుతో, కాళ్లకు పొరాణీతో, నూతన వస్త్రాలతో.... నీకు వాస్తానం చేశాను.... మీ మిత్రుడి ఆనం

దాన్ని, భావిజీవితపు ఆదిక్యాన్ని నేను హరించటమే నిజమయితే.. అవును... నిజం.... నేను ఈనాడు హరించటమే నిజమయింది బావా!.... ముద్రాసులో డాక్టరు చెప్పింది అక్షరాలా నిజమే అయినా... మరో విధంగా ఆయన్ను హింసిస్తున్నాను. అందుకే ఈ ఉత్తరం నీకు అందేనాటికి ఈ భారతి జీవితం- మానవుడి పిచ్చిగీతలకు ఒక రూపాన్నిస్తూ (తప్పక!)- ఈ భూమ్మీద 'నిజం' గాకుండా- అనంత వ్యాప్తమయిన ఏవ్- (అక్కడే) ఉంటుందో నాకు తెలియదు!) కలిసిపోయి వుంటుంది.

నాకీ, జీవితం చాలు బావా!... నా ఈ కాస్త జీవితంలోనే ఈ ప్రపంచంలో ఎన్నో నేర్చుకున్నాను- ఎన్నో నేర్పించుకున్నాను- అందుకే ఈ సమయంలో ఒక్క బొట్టు కన్నీరు కార్చటం గూడా వుదా అని పిస్తోంది....

- "భారతి"